Finále kvalifikačního závodu na Olympijské hry, který probíhalo ve francouzském Toulouse už mělo být pro Adama Ondru vlastně jen potvrzením jeho nominace. Všichni jsme totiž předpokládali, že se umístí někde na předních pozicích. Situace se ale zásadně zkomplikovala hned ráno, kdy Adam nebyl schopen vstát z postele z důvodu virózy, která ho skolila v noci z pátku na sobotu a jeho start byl ohrožen. I přes avízo, že do Tokia jsou nominováni vlastně všichni finalisté z Toulouse mimo 2 Japonců, kteří už svou národní kvótu využili kvalifikací 2 závodníků v Hachioji (probíhající soudní arbitráž nikdo moc nebral v potaz), jsme nejdříve situaci řešili se zástupcem IFSC, který nám tuto domněnku nechtěl potvrdit, ale zároveň ji úplně nevyvracel. Vysvětloval, že arbitráž ohledně druhého místa pro Japonce ještě není rozhodnuta a nikdo neví, jestli nebudou následovat další – jistější tedy je si pojistit kvalifikaci lepším umístěním než 8. místem, které by Adamovi připadlo, kdyby nenastoupil.
Adam sám chtěl závodit, jen jeho stav mnoho nadějí nedával a taky jsme se báli, aby si startem nějak zdravotně ještě více neublížil, nezranil se. Konzultovali jsme tedy situaci také s lékařem Českého olympijského výboru MUDr. Neumannem, sám Adam byl ve spojení se svým terapeutem Pavlem Víchou a kombinace různých léčebných metod ho postupně dostala na nohy.
Před příchodem do izolace si Adam ještě vypůjčil peřinu a polštář od svého trenéra Patxiho Usobiagy a zalehl na karimatku. Vše se ještě zdramatizovalo, když mu rozhodčí v čele s tím hlavním navrhli (když ho spatřili), aby do rychlostního závodu pouze nastoupil k prvnímu duelu s tím, že do dalších už nemusí. Když to na meetingu koučů rozhodčí zopakovali, strhla se vlna nevole a i přes informaci, že je Adam indisponovaný se ozvaly hlasy, že má odstoupit z celého závodu apod. Raději jsme mu tedy doporučili, aby do všech tří kol rychlosti nastoupil. Nakonec proběhl část pouze toho prvního, protože mu v meziizolaci rozhodčí znovu doporučovali, aby nenastupoval do dalších a tak se Adam rozhodl je poslechnout. V ten moment podalo protest hned několik států a my jsme po prvotním šoku a dohledání protiargumentů v pravidlech čekali, jak vše dopadne. Rozhodčí si nakonec svůj názor ustáli a vzhledem k tomu, že se těm nejagresivnějším -Francouzům a Němcům jejich závodníci umístili mezi šesti nejlepšími, neměli důvod dále škodit.
Adamovi v druhém bouldrovém kole psychicky moc pomohlo topování prvního bouldru a i když to byl jediný top, dosažením dalších 2 zón si pojistil 3. místo. V bouldrech už vypadal Adam lépe – občas se i trochu usmál a my jsme doufali, že se mu ulevilo. Obtížnostní cesta nebyla podle Adamových slov těžká, za normálních okolností by neměl problém ji topovat. Nikdo z nás nepočítal po všech nejistotách s tak výborným celkovým výsledkem, všichni jsme se radovali a ulevilo se nám– jen Adam byl trošku zklamaný, že nevyhrál :) - po takovém dnu plném přemáhání, stresu a bolesti si ale tuto malou neskromnost určitě mohl dovolit.

Nejen pro Adama, ale také pro členy našeho týmu Patrika Chovana a Ivu Vejmolovou to byl velmi náročný den a patří jim dík za odvedenou práci.

Alexandra Gendová